

Komparace nástupnictví Kim Čongila a Kim Čonguna v historické perspektivě

Přestože byla situace v KLTR pod vládou Kim Čonguna v posledních letech zastíněna významnějšími událostmi ve světě, je nesporné, že Kim Čongunovo úspěšné převzetí moci, v podobě dědičného nástupnictví z druhé na třetí generaci, poutá svou relativní ojedinělostí oprávněnou pozornost. Kontinuita vládnutí dynastie Kimů v KLTR zároveň přímo nabízí srovnání aktérů jednotlivých generací. Výběr tématu i zvolená metoda zkoumání tak mají své jasné opodstatnění. Jako teoretický rámec pro uchopení tématu si autorka zvolila totalitarismus, což je v případě KLTR také na místě.

Práce je rozdělena do tří větších částí. První, teoretická část je věnována definici pojmu totalitarismus a totalitní stát, druhá část pojednává o dědičném nástupnictví v totalitních státech a třetí část se zabývá procesy převzetí moci Kim Čongilem a Kim Čongunem. Řazení je to logické, sled jednotlivých kapitol směřuje od obecného ke specifickému a čtenáře přirozeně vede k závěrům práce.

První dvě kapitoly považuji za zdařilé. Autorka zde podává konzistentní přehled teorie totalitarismu včetně klíčových autorů a jejich děl, z nichž si vybírá přístup politologů C. J. Friedricha a Z. Brzezinského a jejich definiční aparát pro identifikaci totalitních států. V druhé kapitole pak autorka pojednává o problematice dědičného nástupnictví v totalitních státech, což věrohodně ilustruje na příkladech Nikaraguy, Sýrie a KLTR.

Text pak organicky přechází do třetí kapitoly, kde autorka úspěšně aplikuje Friedrichova a Brzezinského šestibodová kritéria na severokorejské reálie v historickém kontextu Kim Čongilova a Kim Čongunova nástupu k moci. Od začátku práce až potud se jedná o vyvážený podrobný text doprovázený bohatým poznámkovým aparátem.

Vymezením teoretického rámce, definováním pojmů a jejich aplikací si autorka připravuje kvalitní půdu pro závěrečnou komparaci, která však z velké míry nepřichází. Jakoby autorce před koncem došel dech. I když z názvu práce samotné i jejího úvodu vyplývá, že se jedná o vzájemnou komparaci obou severokorejských vůdců, věnuje autorka tomuto srovnání překvapivě málo prostoru - necelé tři strany v podkapitole 3.3, kde až příliš stručně nastiňuje základní styčné body a odlišnosti obou procesů převzetí moci. Materiál, který si autorka pečlivě připravila plně nevyužila a potenciál této bakalářské práce tak nebyl zcela naplněn.

Po formální stránce podoba práce, včetně osnovy, odkazového aparátu, použitého jazyka i terminologie, plně odpovídá požadavkům na bakalářskou práci. Výběr použité literatury je vyvážený a reprezentativní.

Na rozdíl od čínských reálií (Mao, Jílín, apod.), postrádá přepis korejských jmen a názvů do čínských znaků v kontextu této práce smysl. Vzhledem k tomu, že se čínské znaky v KLTR obecně neuvádějí a v případě názvů severokorejských institucí, orgánů a funkcí není často český překlad ustálen, vnímám uvedení pouze českého překladu a ekvivalentu v čínských znacích bez transkripce originálního korejského termínu v korejštině za nedostatečné (viz seznam použitých zkratk, dále str. 14, 22, 23 - pozn. 77, 24 - opakovaně, 27, atd.)

I přes nedostatky v závěru se jedná o kvalitní, dobře strukturovanou práci. Vzhledem k výše uvedenému ji **doporučuji k obhajobě**.

Navrhované hodnocení: **velmi dobře**

V Praze dne 12.6.2023

Mgr. Jaromír Chlada, M.A.